

**Đức Hồng Y Thomas Collins lên tiếng quan tâm đến Việc Trợ Tử --
Ngày 1 tháng Ba, năm 2016**

“Tôi sẽ không trao thuốc độc cho bất kỳ ai, kể cả khi họ yêu cầu và cũng không tự mình gợi ý cho họ...”
Trích Lời Tuyên Thệ của người Thầy Thuốc.

“Người không được giết người.” Trích Sách Xuất Hành 20,13

“Có phải bạn đang toan tính tự vẫn? Chúng tôi có thể giúp đỡ!” Đã có một thời khi một câu quảng cáo như thế nhắm thẳng vào ranh giới khủng hoảng, tại nơi mà ai đó đang đứng cạnh để tư vấn và trao ban hy vọng cho bạn trong tình trạng đau đớn khôn tả. Chúng ta hiện đang ở trong một thời đại rất khác lạ. Trong vài tháng gần đây, việc trợ tử, thực tại tàn nhẫn của nó, đang sau những cụm từ đối trá như “Trợ giúp y tế trong lúc chết”, sẽ được công bố là một phương cách có thể chấp nhận được trong đất nước chúng ta, được luật pháp bảo vệ. Trong lúc chính quyền liên bang đang chuẩn bị phê chuẩn hiến pháp để thi hành quyết định của Toà Án Tối Cao, thì việc quan tâm đến những ảnh hưởng từ sự thay đổi cơ bản này trong các điều luật của chúng ta là điều rất khẩn thiết.

Cái chết đến với tất cả chúng ta, có lúc bất thành linh, có khi là từ từ. Mặc dù các bệnh nhân được xoa dịu từ các thuốc giảm đau, họ hoàn toàn chính đáng trong việc từ chối cách chữa trị quá nặng nề và không cân xứng cốt chỉ để kéo dài tiến trình của một cái chết không thể tránh khỏi. Nhưng sự chết thì không giống như việc bị giết. Chúng ta biết ơn các bác sĩ, y tá và những người cung cấp trợ giúp y tế cho những bệnh nhân đang tiến gần tới sự chết, nhưng không bao giờ chính đáng cho họ để giết một bệnh nhân.

Các y sĩ trên toàn đất nước chúng ta, những người đã và đang cống hiến cả đời để chữa lành bệnh nhân, sẽ sớm được yêu cầu để làm điều hoàn toàn trái ngược. Họ sẽ không được yêu cầu để làm giảm sự đau đớn của các bệnh nhân qua cách chữa trị và chăm sóc ân cần, mà là bằng cách giết họ. Trên thực tế, việc giết một bệnh nhân sẽ không còn bị xem như một tội ác, nhưng sẽ thật sự được xem như một loại chăm sóc sức khoẻ, hoàn chỉnh với quy định của hiến pháp hãn hoi.

Vào ngày 25 tháng 2 năm 2016, một hội đồng nghị viên đã đệ trình lên những nhà làm luật để thảo ra điều luật đáng lo ngại này với 21 khuyến nghị. Chúng phải gây chấn động sâu đậm đến tận tâm khảm chúng ta, đặc biệt nếu chúng ta tin, một cách tự mãn và lệch lạc, rằng điều luật đổi thay chỉ ảnh hưởng đến một số người với căn bệnh thể xác nan y, đã trường thọ, và đang gần cái chết. Thật ra, các khuyến nghị bao gồm:

- Một mong muốn cho trẻ vị thành niên dưới 18 tuổi có quyền chọn được chết không đau đớn/trợ tử; bắt đầu trong ba năm.
- Khả năng được chọn trước ngày giờ chết, cho những người mang các chứng bệnh như mất trí nhớ..
- Nhấn mạnh rằng những ai mắc bệnh tâm thần được phép chọn chết không đau đớn/trợ tử.
- Một đòi hỏi rằng bất cứ cơ quan nào đang nhận tài trợ công chúng, kể cả các bệnh viện Công Giáo, các cơ sở chăm sóc y tế dài hạn và các nhà tế bần, phải cung cấp dịch vụ chết không đau đớn/trợ tử, như thế buộc họ từ bỏ các nguyên tắc cơ bản về sự mạng cao cả mà họ đang phục vụ tất cả chúng ta.
- Một đòi hỏi rằng những bác sĩ từ chối giết một bệnh nhân phải đoan chắc rằng một ai khác sẽ làm việc đó. Không một quốc gia nào khác trên thế giới đòi hỏi một sự vi phạm lương tâm như vậy.

Thật là bất công khi bắt buộc người ta hành động trái với lương tâm của họ để được tiếp tục hành nghề lương y hoặc, trong trường hợp một cơ sở chăm sóc sức khỏe, để đủ điều kiện được chính phủ tài trợ. Nó không khoan nhượng với hoàn cảnh tôn giáo đa dạng. Đó là một sự kỳ thị tôn giáo, trừng phạt những ai kiên trung phục vụ mọi người đến với họ, như họ đã và đang làm kể từ trước khi đất nước Canada hiện hữu. Nó rất là bất công đối với những người, vì lương tâm ngay lành, mà không thể thực hiện vài việc làm, như giúp giết bệnh nhân của họ.

Khi quốc gia vượt khỏi vai trò hợp pháp nhưng giới hạn của nó, và đàn áp những quyền thuộc lương tâm bằng cách này, tôi lại nhớ đến một người công nhân khi ông chủ bảo anh ta làm một việc trái với lương tâm. Anh ta can đảm trả lời: “Ông muốn tôi làm việc; ông không sở hữu tôi.”

Dịch vụ chăm sóc cuối đời (chăm sóc làm dịu đau) hiện chỉ có thể được cấp cho 30% người dân Canada. Đây là một thảm họa, và không thể chấp nhận được. Thay vì cung cấp các phương pháp làm cho mau chết, chúng ta nên cung cấp dịch vụ chăm sóc làm dịu đau cho mọi người dân Canada, nâng đỡ những người bệnh tâm thần nhiều hơn nữa, và giúp đỡ những ai bị đang bị cảm dỗ để tự vẫn.

Một số người trở nên tin rằng, đến một thời điểm nào đó, không còn có “giá trị” gì trong đời sống của họ nữa, vì họ không thể sinh hoạt như xưa. Đứng ra quan tâm của họ đáng được chúng ta để ý và cảm thông, nhưng thực ra đó lại là một nền móng không vững chắc cho chính sách xã hội. Giá trị con người của chúng ta không đến từ những gì chúng ta có thể làm được, mà đến từ sự kiện chúng ta là ai. Nó đến từ trong sâu thẳm của con người, từ phẩm chất vốn có của con người. Một khi chúng ta làm cho cảm giác đáng được sống của con người lệ thuộc vào khả năng sinh hoạt của họ, là lúc xã hội đã vượt qua biên giới đi vào vùng đất nguy hiểm nơi con người được đối xử như đồ vật và có thể bị loại bỏ vì vô dụng.

Suy nghĩ về phẩm chất vốn có của mỗi con người, đã đến lúc các gia đình trên toàn quốc cần trao đổi một cuộc đối thoại tuy khó khăn nhưng cần thiết về hiện thực của sự chết. Chúng ta cần hiểu biết về những hậu quả hủy hoại của các sự thay đổi luật pháp này, và thay vào đó bằng những phương thức thực sự yêu thương và khoan dung. Và các Ki-tô hữu nên được hướng dẫn bằng những lời này của Chúa Giê-su, những lời đã thúc đẩy và tạo năng lực cho những việc làm bác ái anh dũng suốt 2000 năm qua: “Bất cứ điều gì các ngươi đã làm cho một trong những anh em bé nhỏ nhất của Ta đây, là các ngươi đã làm cho chính Ta vậy.” (Mát-thêu 25,40)

+ Thomas Carl Collins

Hồng y Thomas Collins
Ngày 1 tháng 3 năm 2016

Hãy Cho Các Nghi Viên Biết Bạn Cảm Thấy Thế Nào

Những ai quan tâm về luật này xin vào xem trang mạng **CanadiansforConscience.ca** và tham gia Liên Minh về Chăm Sóc Sức Khỏe và Lương Tâm. Liên minh này được hình thành bởi vô số thành viên, trong đó có hơn 5000 bác sĩ Canada, và được thành lập để giáo dục và kêu gọi những ai đồng quan điểm hãy hành động.

Bạn có thể sử dụng trang mạng này để trực tiếp viết cho nghị sĩ, kính cẩn bày tỏ quan tâm của bạn. Xin hãy hồi thúc đại diện được đặc cử 1) để bảo vệ những người có yếu thế cô thân; 2) để bảo đảm rằng mọi cá nhân và mọi cơ chế đều có thể cung cấp các dịch vụ chăm sóc sức khỏe mà không cần tổn hại đến niềm tin và luân lý đạo đức của họ.